

Direktør. Der vil blive et Utal af Direktører her i Landet. Naa, det gør for saa vidt ingen Ting; der betales desværre ingen Rangskat deraf, men det bliver lidt for morsomt, naar denne Lov fastslaar, at saadanne smaa Bestillingsmænd absolut skulle hedde Direktører.

§ 60 forbyder med Rette at beregne Tantieme eller Løn af Bruttofortjenesten. Men jeg kan ikke her tilbageholde en Bemærkning om, at det ser lidt underligt ud, at man her forelægger et Lovforslag, som forbyder Borgerne — med Rette finder jeg i øvrigt — at beregne Tantieme alene af Bruttofortjenesten, naar vi samtidig vide, at Staten foreslaar et Skattepaalæg, hvor der netop skal tages Indtægt af Bruttofortjenesten. Det er ikke rigtigt at tage Indtægt af Bruttofortjenesten, hverken hvor der er Tale om Aktieselskabers Overskud, eller paa de Steder, hvor Staten fremtidig paatænker at tage 15 pCt. Bruttofortjenesten vil aldrig afgive et retfærdigt Skattegrundlag. Bemærkningerne om Revisionen lægger jeg megen Vægt paa.

I § 62 findes der en Bestemmelse, hvor jeg vilde ønske, at man var gaaet noget videre, og det er den, som med Hensyn til Stemmeret paa Generalforsamlinger bestemmer, at „Vedtægterne kunne betinge Adgangen til at udøve Stemmeret af, at Aktieejeren en vis Tid, ikke over tre Dage, for Generalforsamlingen godtgør sin Aktieret eller en vis Tid inden samme har haft Aktien noteret paa sit Navn“. Der kunde jeg ønske, at man var gaaet noget videre for at beskytte, ikke de spekulerende Aktionærer, men derimod de kapitalanlæggende Aktionærer mod Overrumplinger af en højst ubehagelig Art, som, hvis andre Bestemmelser i dette Lovforslag vedtages, ville kunne blive højst uheldige. Jeg mener ogsaa, at det er meget betænkeligt, at man, som det sker i § 67, giver en saa ringe Aktionærminoritet en Ret som den, der tillægges dem, der disponere over $\frac{1}{10}$ af Aktiekapitalen. Det er jo nu til Dags, hvor man i Banker og andre Steder mod Indbetaling af 10 pCt. kan laane et større Aktiebeløb, uhyre let for et Par Stykker og ogsaa for en enkelt Spekulant at blive Herre over saa mange Aktier, at han derved kan komme til at øve en Indflydelse, som sikkert maa siges at være i høj Grad uheldig. I Overgangsbestemmelserne er der ogsaa noget uheldigt, idet man i § 91 siger, at naar man udsteder nye Aktier, skulle de være af samme Størrelse som de gamle. Jeg forstaar ikke, hvorfor man er

kommen ind paa dette, thi det er jo klart, at et bestaaende Aktieselskab, der kun har Aktier paa en Størrelse af 1,000 Kr., hvor Kapitalen er 1 Mill. Kr., og hvor man omtrent udvider Kapitalen med 500,000 Kr., saaledes at hver 2 Aktier kunne faa 1 ny Aktie, overhovedet ikke kan gøre det, naar det ikke har Lov til fremtidig at udstede Aktier paa 500 Kr. Stykket. Der vil paa den Maade blive nogle Aktionærer, som forurettes.

Med Hensyn til Straffebestemmelserne er jeg fuldkommen enig med det ærede kongevalgte Medlem (Falbe-Hansen) i, at de ere haarde og forfærdende, hvad jeg nu i og for sig ikke var saa bange for, men naturligvis er det urimeligt i dette Forhold at gaa saa vidt, naar man ikke gør det i andre.

Alt i alt vil jeg slutte mig til de to ærede Talere, som have været fremme, og udtale, at jeg haaber, at man ud fra dette Lovforslag ad Aare — eller til Efteraaret i alt Fald — kan tage fat paa Arbejdet paa at faa en god og brugelig Aktielovgivning, som efter min Mening bør tage Sigte paa Selskabernes Start, Opløsning og Overgang til andre.

Om Kommanditlovsforslaget skal jeg ikke sige videre; jeg betragter det som et nødvendigt Appendiks til Forslaget til Lov om Aktieselskaber.

Ministeren for Handel og Søfart (Muns): Jeg takker for de velvillige Udtalelser, der i det hele taget ere fremsatte, de ere jo i ikke ringe Grad faldne i Traad med de Udtalelser, jeg fremsatte, da jeg havde den Ære at forelægge Lovforslaget i dette høje Ting. Det har ganske rigtigt, som det ærede 1ste Medlem for 2den Kreds (Bramsen) bemærkede, ikke noget Øjeblik været min Tanke at faa dette Lovforslag gennemført i denne Samling. Naar jeg ventede saa længe med at fremsætte det, efter at det overhovedet var kommet frem i Pressen, var det, som jeg tidligere har bemærket, fordi jeg ønskede, at det skulde blive Genstand for Drøftelse omkring i de Kredse, som ganske særlig interessere sig for dette Emne, og jeg har ogsaa set, at en saadan Drøftelse har fundet Sted i stort Omfang. Det er klart, at selv om Forslaget er, som det hidtil fra alle Sider er blevet sagt, et udmærket godt Grundlag for videre Forhandlinger, vil der vist ikke være to Mennesker i Kongens København af dem, som overhovedet forstaa sig paa Aktielove, som ville blive enige om alle Bestemmel-